

מכפות תמרים ומניחין בתוכם גרוגרות או תמרים שלא
 נתבשלו בחמה שיגמרו שם כישולם אם הכיסוי קשור בהם
 בחבל מותר להפקיע החבל או לחתכו כמו שנתבאר למעלה
 ואפילו גופן של כלים אלו מותר להפקיע ולחתוך מפני
 שבנין כלים אלו העשויים מכפות תמרים הוא בנין גרוע
 שאינו עשוי להתקיים הרבה וכשסותרו אינו אלא כמי
 ששובר אגוזים ושקדים בשביל האוכל שבהם:

חלק ב טימן שיד דברים האטורים משום בנין וסתירה בשבת

בהסרת הצירים והחשוקים לפי שיש אומרים שאין בנין
 וסתירה בכלים אפילו בבנין גמור וסתירה גמורה ולא אמרו
 שהמחזיר דלת שידה תיבה ומגדל ותוקעה בחוזק וכן
 המחזיר כלי של פרקים ותקע בחוזק חייב חטאת אלא מפני
 שהוא מתקן כלי וחייב משום מכה בפטיש אבל כשסותר
 דבר התקוע בחוזק ואפילו סותר ושובר כלי שלם לגמרי אין
 בזה שום איסור כלל אם הוא לצורך השבת ויש לסמוך על
 דבריהם לענין אמירה לנכרי אם הוא לצורך השבת:
 יח חותלות של תמרים ושל גרוגרות דהיינו כלים העשויים

לקוטי תורה

האור הוא בצמצום מאד, ובפרט ע"פ מ"ש לעיל
 שעצם אור הקו מסתיים באצילות.

משא"כ לעת"ל כשיתגלה אור אין-סוף ב"ה
 עצמו, יהי' הגילוי למטה דוקא.

והא כהא תליא, שכשהגילוי רק בבחינת קו על
 בן הולך ומתמעט, וכמשל החבל שבראשו עב
 והולך ומתקצר כו', עד שמסתיים באצילות.

גדרו של אור הקו - אור מוגבל - הוא אור
 שנתפס בכלי המקבל, ולפיכך האור הולך ומתמעט
 ממדריגה למדריגה, דכל שהעולם יותר נמוך
 במדריגתו, כך האור האלקי המלוכב בו הוא אור
 קטן יותר.

משא"כ כשהגילוי הוא עצמיות האור שלא
 בבחינת קו הנה מעלה ומטה שוין.

"עצמיות האור" היינו אור אין-סוף ב"ה
 בעצמו שהוא למעלה מכל העולמות כולם בשווה,
 עד ש"מעלה ומטה שווין" לפניו, כלומר, העולם
 העליון ביותר אינו קרוב יותר אליו מעולם התחתון
 ביותר, כמאמר "השוה ומשוה קטן וגדול".

ולפיכך, כשעצמיות האור מתגלה אין הבדל
 בין "עליון" ו"תחתון", ומתגלה למטה כמו
 למעלה.

וגילוי זה לעתיד-לבא הוא על ידי עסק התורה
 עכשיו בבחינת ביטול.

[והולך ומבאר הטעם שגילוי זה דלעתיד-לבוא
 תלוי בלימוד התורה בבחינת ביטול:]

שבחכמת התורה שורה ומלוכב אור אין-סוף,
 אלא שהוא בבחינת "קו".

אמנם לעתיד-לבא יהי' גילוי אור אין-סוף
 שלמעלה מהצמצום וחלל.

לפי המבואר בכתבי האריז"ל, זה שלעתיד-
 לבוא יתגלה אור הקדושה גם בעולם הזה
 הגשמי, וימלא כבוד ה' את כל הארץ - הכוונה
 בזה, שאז יתגלה בעולם אור אין-סוף ב"ה בעצמו,
 דאע"פ שבשביל בריאת העולמות הוצרך האור
 להתעלם בעצמותו כדי שיהי' "מקום לעמידת
 העולמות" [והיינו ה"חלל" ומקום פנוי כנ"ל] -
 הנה לעתיד-לבוא יתגלה אור אין-סוף ב"ה בתוך
 העולמות ונבראים, ומ"מ לא יתבטלו ממציותם.

ולא יהי' עוד הגילוי בבחינת קו אלא עצמות אור
 אין-סוף יתגלה, ולא יהיה עוד חלל והפסק כלל.
 ונמצא, שהחידוש דלעתיד-לבוא הוא - ביטול
 ה"חלל" ומקום פנוי.

דעכשיו בזמן הזה, אע"פ שישנו גילוי אור הקו
 בתוך העולמות, הנה אין זה מבטל את גדר
 ה"חלל", כי אור הקו הוא רק אור מוגבל ואין כאן
 גילוי אור אין-סוף ב"ה עצמו.

ורק לעתיד-לבוא, כשיתגלה אור אין-סוף ב"ה
 הבלתי בעל גבול, יתבטל ה"חלל".

והגילוי יהיה למטה דוקא, משא"כ עכשיו שחקן
 מסתיים באצילות כו'.

זאת ועוד:

גילוי אור אין-סוף ב"ה עצמו (שלמעלה
 מהצמצום והחלל) יהי' למטה דוקא, דבזמן הזה,
 כאשר בעולמות מאיר רק "אור הקו", אור מוגבל
 שיכולים העולמות לקבל בתוכיותם, הנה עיקר
 הגילוי הוא למעלה, משא"כ בעולמות תחתונים